



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. An nominatim excommunicatus possit validè absolvere à venialibus?
Ex p. 5. tr. 9. res. 84.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

confessionibus de venialibus tantum suspendere, quicquid sit de foro externo.

4. Nota etiam cum Granado *loc. cit.* quod qui conficitur sola venialia, si habeat aliquod mortale nondum confessum; quod tamen oblitus est, & propterea credat se non habere indirectè, ab illo remanere absolutum, etiam si Confessarius sit simplex Sacerdos, debet tamen postea hoc peccatum cum legitimo Confessario confiteri.

RESOL. XI.

An nominatim excommunicatus possit valide absolvere a venialibus? Ex part. 5. tractatu 9. Resolution. 84.

1. Affirmativè respondet Vasquez in 3. part. tom. 4. q. 93. art. 1. dub. 6. n. 8. quia Sacerdos jure divino habet jurisdictionem, & materiam applicatam respectu venialium; sed omnino verius est, per se loquendo, non valere, pro quo suppono quod supra suo loco ostendimus, omnino verius esse jurisdictionem respectu etiam venialium jure Ecclesiastico Sacerdotibus competere, quam jurisdictionem Ecclesia possit suspendere; suspendisse autem ex eo patet, quod suspendit jurisdictionem nominatim excommunicati, & ita docet Præpositus in 3. p. q. 2. dub. 3. n. 49. cui adde Raynaudum de nomin. p. 2. c. 2. n. 23. & Avilam 2. p. c. 6. disp. 3. dub. 1. concl. 3. sed sententiam affirmativam Vasquez puto etiam probabilem esse.

RESOL. XII.

An absolutio sacramentalis data ab excommunicato vitando sit valida?

Et an hoc etiam intelligatur, si confessio, & absolutio de peccatis venialibus tantum sit?

Et an Sacerdos, v. g. qui in Hispania est nominatim excommunicatus, vel notorius Clerici percussor, si in Sicilia venit, ubi hoc ignoratur, & confertur sibi beneficium Parochiale, confessiones, quas audit, an valida sint; nam talis titulus præsumptus, & communit error facti, conferunt jurisdictionem? Ex p. 10. tr. 15. & Misc. 5. Ref. 14.

1. Novissimè tanquam probabilem affirmativam sententiam tenet Petr. Marchant in Tribu. Sacram. tom. 3. p. 1. tr. 4. tit. 1. sect. 1. q. 10. d. 1. ubi sic ait: Tenet Victoria de excommunicatione d. 312. alias 313. validam esse absolutionem datam à Sacerdote excommunicato majori excommunicatione etiam denunciato, & notorio percussore Clerici. Cujus ratio est. Quia etsi multa jura vident ne Sacerdos excommunicatus absolvat, vel confessiones audiat, nullum tamen Jus expressè absolutionem irritat, & nullum ex parte absolutionis declarat. Unde etsi denunciatus vitandus in omni exercitio jurisdictionis declaretur in Constitut. Mart. V. Nullum tamen est verbum, quod irritet absolutionem ab eo datam, etsi ex parte penitentis ratione peccati mortalis, quod incurrit hoc ipso, quo sciens, & volens à vitando sacramenta suscipit, absolutio sit invalida. Unde probabilem judico etiam in praxi Victorie opinionem, & si Petrus confiteretur Paulo suo pastori excommunicato, & notorio percussori Clerici, vel publicè, & nominatim denunciato (quam tamen ignoraret publicè, & nominatim denunciatum, vel Clerici percussorem, eo quod fortè à Parochia tunc absol-

set) & ab ea absolvetur, non condemnare eum ad iterandam confessionem, sed judicare absolutionem validam. Ratio mea est conformiter ad eam, quam adfert Victoria. Quia re vera non obstante excommunicatione talis pastor non est privatus parochiali beneficio; cui cum ex natura sua annexa sit jurisdictione in oves proprias quandiu non privatur beneficio parochiali, tandiu non privatur jurisdictione, sed prohibetur tantum jurisdictionem exercere. Quod amplius demonstro: excommunicatio enim est juris contentiosi, sicque jurisdictione fori externi privat, non autem jurisdictione fori interni, quod maxime ad Deum spectat ut postea dicetur. Quod verò excommunicatio prohibeat usum jurisdictionis, & privet excommunicatum licita executione jurisdictionis fori interni, & secreti penitentia, est: quia ista jurisdictione non exercetur nisi signis, & actionibus externis, quas, quia externa sunt, potest Ecclesia prohibere, & ita philosophandum erit de quocumque excommunicato jurisdictionem sive ordinariam, sive delegatam habere. Nec video quid possit opponi, quod contrarium convincat: Quod enim dicitur excommunicatum denunciatum ab Ecclesia non tolerari, dendum, non tolerari quoad licitum usum, & exercitium administrationis sacramentorum, & idèd peccare, imò aliam penam irregularitatis pro multa incurere si faciat, non verò quoad jurisdictionem fundamentalem, à qua validatur actus.

2. Nec obstat, quod actus jurisdictionis externa, ut sententia, & alia facta ab excommunicato in foro externo invalidentur; Id enim fit, quia tota jurisdictione illa, sicut & ejus exercitium pertinet ad forum externum; jurisdictione autem fori sacramentalis per se pertinet ad forum internum, etsi habeat externos actus necessariò conjunctos. Et addo ad confirmationem hujus, quia excommunicatio, & suspensio sunt diversæ censuræ, quæ se invicem non includunt; atqui suspensio ab officio, cui est annexa jurisdictione hoc singulariter habet quod suspendat jurisdictionem: ergo excommunicatio per se id non facit.

3. Dices, Denunciatio id facit.

Respond. Denunciationem pro certo suspendere à licito exercitio jurisdictionis, hoc ultimum autem de ablatione, jurisdictionis aliquo clato textu probari deberet; pænæ enim stricte sunt interpretanda.

4. Petes: Hac sententia posita quæ erit distinctio inter vitandum excommunicatum, & non vitandum?

5. Respond. Hæc distinctio erit, quod à vitando scienter nemo sacramenta accipere possit, possit verò à non vitando: Neque enim Constitutio Martini V. data est in favorem excommunicatorum, sed in favorem Fidelium, ne anxietatibus multis intricarentur. Et vitatio, quæ per illam demandata est pro duobus generibus excommunicatorum, nimirum denunciatorum, & notiorum percussorum Clerici decreta est in excommunicatorum horrorem, & pœnam, & in Fidelium terrorem, supposita notitia & scientia quæ ex denunciatione, & notorietate percussoris Clerici procedit: Posita tamen inculpa ignorantia alicujus Fidelis, non est verisimile quod ab ignorante sit ille quantumvis publicè denunciatus, vel notorius percussor Clerici vitandus sub peccato mortali, & consequenter cum ex parte sua non peccet petendo absolutionem, probabiliter ex fundamētis adjunctis puto ejusmodi validè absolutum. Hæc deduxi latius ob casus occurrentes in animarum solatium: Hæc est enim hujus sæculi miseranda conditio; ut excommunicatus etiam denuncia-